

[Poul Møller.]

ster og dernæst af en sådan størrelse, at man ikke derigennem prøver at nå til en ændret byrdefordeling.

Den højtærede finansminister nævnte beskatningen af indkomststigningerne i 1960, og jeg blev egentlig ikke stort klogere efter den højtærede finansministers svar, for han sagde, at det hang sammen med proportionalsskatten, og sagde, at vi også havde foreslået dette fradrags bortfald, nemlig bortfaldet af det 30 pct.s nedslag. Ja, det foreslog vi, samtidig med at vi foreslog en statskatteprocent på 18 for indtægter fra 5 500 kr. op til 18 000 kr. i skattepligtig indkomst efter foretagne almindelige fradrag, herunder skattefradrag. Den nuværende proportionalsskat er inden for det snævre interval, der findes fra 5 500 kr. til 12 000 kr., på 24 pct., og man har tidligere været enig om, at 24 pct. var for meget, når kommuneskatten blev lagt på. Derfor har man haft nedslagsreglen på 30 pct. Hvis man derfor ikke vil nedsætte den proportionale skatteprocent, betyder det, at de indkomststigninger, der har fundet sted i 1960, bliver hårdere beskattet end de indkomststigninger, der fandt sted i 1959. I 1959 blev indkomststigningerne inden for det dengang snævre interval fra 5 500 kr. op til 12 000 kr. beskattet med 24 pct. minus 30 pct. af de 24 pct., altså med 16,8 pct., mens de nu vil blive beskattet fuldt ud med 24 pct. De, der ligger i intervallet fra 12 000 til 18 000 kr., bliver i dag beskattet med 32 pct. plus en kommuneskat på vel omkring 20 pct., d. v. s. 52 pct., så det hjælper ikke noget, at man har en proportionalsskat, hvis selve procenten er så høj, at den tager halvdelen af indkomststigningen. Derfor må man i det nye skattesystem enten arbejde med en lav procent eller også, hvis man vil have en høj proportional skatteprocent, have et eller andet, der kan fremme indkomststigningerne, indkomstdannelserne og fortjenesterne og arbejdsindsatsen i samfundet.

Den højtærede finansminister gjorde yderligere den bemærkning, at det var noget, man eventuelt kunne vedtage i februar. Jeg ville have anset det for at være mest praktisk, om man havde gjort det i december, også af hensyn til ligningsmyndighederne, men jeg vil dog gerne spørge den højtærede

finansminister: venter den højtærede finansminister, at hans skattereformforslag med den fremtidige proportionale skatteprocent for indkomsterne op til 18 000 eller 30 000 kr., som de radikale har talt om i valgkampen, skulle være gennemført inden februar? Hvis den højtærede finansminister venter, at det skulle være gennemført inden februar, forstår jeg, at han ikke er kommet med forslag om en reduktion af beskatningen på indkomststigninger, men hvis den højtærede finansminister er realist, kan han vel ikke vente, at det skal være gennemført inden februar. Derfor spørger jeg den højtærede finansminister, hvis han ikke venter det, hvorfor kommer han så ikke meget omgående med den gamle bestemmelse om 30 pct.s nedslagsreglen, for han kan lige så godt se i øjnene, at vi ikke inden februar kan gennemføre et skattesystem, som den højtærede finansminister måske og måske ikke ønsker; det gav valgkampen ingen klarhed over.

Axel Sørensen: Jeg har en bemærkning i al korthed om de nyetablerede; det er til det ærede medlem hr. Foged, der ønskede, at fradragsreglen skulle være obligatorisk. Jeg vil gerne sige: lad være at tage noget fra det kommunale styre, som vi alle sammen har tilknytning til. Vi støtter os på dets skøn i forskellige forhold, og det ønsker vi at bevare. Vi ønsker at bevare den ret, de lokale organer har til at bidrage til sådanne lempelser, som der her er tale om. Deri ligger et skøn, og det er det, jeg har talt for. Når de tre instanser mødes for at drøfte skattespørgsmål, er det tit og ofte de kommunale råd, de, der bor nærmest, der har størst mulighed for at kunne ordne forholdene på den bedste måde.

Når jeg omtalte det ærede medlem og hans parti, er det bl. a., fordi der i det ærede medlems ændringsforslag i betænkningen fra sidste år står, at man kunne tænke sig, at der også skulle andre skatteydere ind under loven, og dermed fraveg man den regel, at det kun skulle gælde dem, der etablerede sig første gang. Det synes jeg er at gå vidt. Det er rimeligt at give en mand skattenedsættelse for at lette etableringen for ham med de store gældsbyrder og store afdrag, men så kan vi også være enige om, at hvis en sådan mand sælger sin virksom-